

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ , ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ - ਸਭਦੇ ਦੁੱਖ ਹਰਕੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ .....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕਿਸਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਤੀ ਵਿੱਚ। ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਸਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿਥੀ, ਤਾਰੀਖ, ਵਕਤ ਆਦਿ ਸਭ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਵਯ ਜਨਮ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਤ। ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਅਰਥਾਤ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਗਤੀ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਵ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ: .....ਉਹ ਹੈ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਹੱਡੀ - ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਫੇਦ ਛਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਛਾਇਆ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੱਡੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਕੋਈ ਰਚਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਰਿਜਯੂਵੀਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਨੂੰ ਸਾਇੰਸ ਬਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ ਸਵੀਟ ਸਾਇਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ। ਰਾਤ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਆਕੇ ਥੱਲੇ ਹੋਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ। ਕਲਯੁਗ ਕਦੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਦੇ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਨ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਰਚਿਅਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੇ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਹੈ - ਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਲਈ? ਕੋਈ ਕਾਮਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਉਵੇਂ ਫਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਇਸ

ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਰੋਗੇ ਉਸਦਾ ਫਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੋਗੇ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਾਨ। ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਪੁੰਨਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਅਰਥਾਤ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਬਾਬਾ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ। ਉਸਦਾ ਫਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਦੈਵ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖਯਾਮ, ਸਵਰਗ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਰਕ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਪਰ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ, ਨਰਕ ਕੀ ਹੈ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕਿੰਨੇ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੂਬਹੂ ਫਿਰੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਅੰਧਾਕਲਪ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ ਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ, ਕੌਣ ਜੀਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬੈਠ ਵਿਖਾਈ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਜਿੱਤ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫੇਰ ਪੁਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਨਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਜਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ, ਜਗਤ ਜਿੱਤ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਸਭਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਣ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਹਾਰ, ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤੇ ਜਿੱਤ। ਜਿੱਤ ਬਾਪ ਹੀ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਵੀ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਬਹੁਤ ਦੁਸ਼ਤਰ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਹੀ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹਾਰਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਲਦਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਕਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਰਗਨਜ਼ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਮੂਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੂਵੀ ਟਾਕੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਬਾਹੁਬਲ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਉਹ ਦੋ ਭਰਾ ਵੀ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਫੁੱਟ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦਾ ਸੁੱਧ ਘਮੰਡ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਘਮੰਡੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਘਮੰਡੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੇ ਵੀ ਕਲਯੁਗੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। 5 ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਮੇਰਾ ਫਲਾਣਾ, ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਓ। ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾ ਦਵੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਡਿਗ੍ਰੈਡ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ ਫੇਰ ਡਿਗ੍ਰੈਡ ਹੋ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ਼। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜੇ

ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭਤੋਂ ਮਮਤਵ ਕਢ ਦਵੇ ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਫੇਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੈਣ - ਦੇਣ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 21 ਜਨਮ, 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ ਅਰਥਾਤ 21 ਜਨਮ ਪੂਰੀ ਲਾਈਫ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਕਾਲੇ ਮਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਬਣ ਅਤੇ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਕਾਲ ਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਪਾਇਆ, ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਭਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪ੍ਰਾਏ: ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ। ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਨ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਰਵਾਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ। ਤਤਮੇਵ ਮਾਤਾਸਚ ਪਿਤਾ.....ਪਾਰੁ ਤਾਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਖੁਦ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਖੁਦ ਹੀ ਗੁਰੂ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਗਿਆਨ ਯੱਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਸਵਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਭ ਅਰਪਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਬਸ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਮਰ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਮੰਤਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਸਭਨੂੰ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਲਯੁਗੀ ਸ੍ਰਵ ਕਰਮਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਸੁੱਧ ਘਮੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਅਰਪਣ ਕਰ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਭਵ :

ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਮੈਪਨ, ਮੇਰਾ ਪਨ ਸਹਿਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਕਰਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਣਾ। ਸ੍ਰੇਜ ਵੱਲ ਸਵੈ: ਸਭਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ।

\*\*\*\*\*